

دهمین همایش بین المللی سواحل، بنادر و سازه های دریایی
29 آبان لغایت 1 آذر 91 (تهران-ایران)

انتخاب بهترین مکان احداث اسکله نفتی در شهرستان بوشهر با استفاده از روش تحلیل شبکه ای

[منصوره حسن زاده hasanzadeh . mansoureh]

[افشین دانه کار Afshin . Danekar]

[علی ابراهیم زاده Ebrahimzadeh . Ali]

کلید واژه: اسکله نفتی، شهرستان بوشهر، عوامل زیست محیطی، روش تحلیل شبکه ای

مقدمه

اسکله های نفتی از جمله سازه های ساحلی و دریایی می باشند که از بیشترین پتانسیل در بروز آلودگی های نفتی و غیر نفتی به دریا و ساحل برخوردارند. این مهم موجب شده است تا این دسته از سازه های ساحلی عنوان پرمخاطره ترین سازه زیست محیطی را به خود اختصاص دهد. سواحل حاشیه خلیج فارس نیز به دلیل افزایش حمل و نقل دریایی و عدم رعایت استانداردهای زیست محیطی از چنین مشکلی به دور نمانده است [1]. اما در پایانه های اختصاصی فرآورده های نفتی، پتروشیمی و دیگر منابع انرژی، چالش ها و معضلات مشاهده شده با توجه به نوع و ریسک پذیری محصولات بیشتر به چشم می خورد. احداث و استفاده از اسکله های نفتی غیر استاندارد موجب ورود حجم زیاد آلاینده ها به محیط دریا و ساحل و کاهش سلامت این اکوسیستم ها شده است. اما اهمیت خاص این نوع پایانه ها بیشتر به اهمیت فراوان و نقش اصلی فرآورده های مربوطه در چرخه اقتصاد ملی و بین المللی کشور برمی گردد، بنابراین مکان یابی زیست محیطی آنها از مراحل اولیه و اساسی در جلوگیری از نابودی محیط طبیعی ساحل و دریا و حفاظت اصولی و زیست محیطی از این مناطق حساس و با ارزش محسوب می شود [2]. از آنجا که برخورداری اسکله های ساحلی از اساس ثابت و منسجم در راستای ارتقاء سیستم ایمنی، حفاظت از محیط زیست دریایی امری در خور توجه می باشد [5]. نخستین اقدام کاربردی و علمی به منظور جلوگیری از بروز چنین مشکلاتی، انجام مطالعات مکان یابی زیست محیطی این اسکله ها با استفاده از روش های مناسب و کارآمد می باشد [13]. لذا روش تحلیل شبکه ای¹ به منظور انتخاب پهنه مکانی مناسب و سازگار با شرایط زیست محیطی طبیعی دریا و ساحل، برای استقرار اسکله اختصاصی نفتی در محدوده شهرستان بوشهر مورد استفاده قرار گرفت. در واقع این روش بسط دهنده کاربردهای گسترده فرآیند تصمیم گیری چند معیاره² (MCDM) در مواردی است که

1- Analytical Network Process (ANP)

2- Multi-Criteria Decision Making